

СВЕТОСАВНИК

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ „СВЕТИ САВА“ МЕЛБУРН

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ!

ЦРКВА ХРИСТОВОГ ГРОБА У ЈЕРУСАЛИМУ

СВЕТОСАВНИК

С благословом ЊП Епископа Г. Силуана

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

Издази тромесечно за **Божих, Васкрс, Видовдан и Крстовдан**

Парохијски лист уређује протонамесник о. Дејан Милошевић

ШКОЛА СРПСКОГ ЈЕЗИКА – суботом 10:00 - 13:00

(Званична испостава Српске Школе „Вук Караџић“)

ДЕЦА ПОХАЂАЈУ ЧАСОВЕ СРПСКОГ ЈЕЗИКА И ВЕРОНАУКЕ

Квалификовани наставни кадар према прописима Мин. Просвете VIC
За више информација, обратите се г. Татјани Георгиевској: 0431 182 760

ФОЛКЛОРНА ГРУПА „АВАЛА“

Пробе се одржавају петком вече у великој сали у четири групе:

19:00 почетници | 19:30 мала | 20:30 средња | 21:30 велика

За више информација, назовите **Душана Булатовића** на **0407 297 994**

ПЕНЗИОНЕРСКО ДРУШТВО – сваког другог четвртка

Дружење почиње од 10. Ручак у 1 по подне у малој сали

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите **велику** или **малу** салу за ваше славље, назовите

БИЉАНУ ЉИЉАК: 0449 605 108 или hallhire3088@gmail.com

Назовите на време јер се сале често издају за разне прославе.

СВЕТА БОГОСЛУЖЕЊА У ЦРКВИ СВЕТОГ САВЕ

Сваке недеље и празницима у 10 сати пре подне, Акатист

Пресветој Богородици сваког петка у 8. сати, вечерња

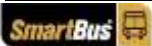
служба сваке суботе и уочи празника у 6 сати

Свештеник: протонамесник о. Дејан Милошевић

Parish Priest: Rev Fr Dejan Milosevic

0401 537 117 or email: mdejan84@yahoo.com

Председник ЦО: Влајко Бошњак 0412630963

ГРАДСКИ ПРЕВОЗ ДО НАШЕ ЦРКВЕ: Сваких 10-15 минута, испред наше цркве пролази **Smart Bus 901** (to: Melb Airport | to: Frankston)

ПОЗДРАВНО СЛОВО СВЕШТЕНИКА

Драга браћо и сестре. Желим да Вас све поздравим испод сводова овог нашег Светосавског храма, нашег малог раја на земљи. Није претјеривање казати да је српска заједница учинила у нашој малој парохији што мало која у околини јесте. Свега тога сигурно не би било да није наших добрих и вјерних добротвора и утемељивача. Многи од њих су се и упокојили, нека би доби Господ са небеса погледао на њихова дјела. Оне који су још међу нама морам да подсејем да ми осим ове куће друге немамо и да као што се бавимо са слојим личним добром, дужни смо се бавити и са нашим храмовима.

Ову прилику бих искористио да се захвалим свим добрим људима који су помагали али и даље помажу нашу парохију, што физичким радом што финансијски. Посебно бих похвалио пожртвовани рад црквеног одбора на челу са Влајком Бошњаком који су у протеклом времену радили али и даље раде на добробити наше српске православне заједнице. Такође бих истакао и коло српских сестара на челу са Данијелом Суботић, нашу фолклорну и пензионерску групу као и српску школу који такође дају велики допринос!

Ево дочекасмо још једно Васкрсење Господње. Христос васкрсе из мртвих, да бисмо и ми васкрсли благодаћу

Његовом, из свих грехова наших који нас воде у смрт. Свети апостол Павле вели: „Устани ти који спаваш” (Еф 5,14). Дакле, васкрсење наше душе зависи од нашег личног напора, од наше вере и ревности, а поготову зависи од покајања. „Устани и васкрсни из мртвих” значи: разбуди себе вјером у Васкрсење, разбуди себе молитвом, постом, светим Причешћем и другим хришћанским врлинама и „обасјаће те Господ Христос”. Тада ћемо рећи јеванђелску истину: „Старо прође, гле, све ново постаде” (II Кор 5,17).

Васкрсли Господ Христос стално дјела у нама, у срцима нашим, у Цркви Својој, у људској заједници, у рају, чак и у дубинама пакла, у подрумима хладних срца и загушљивим савестима, у непромишљеним људским умовима, не би ли кога спасао.

Сачувајмо вјеру у Васкрслог Господа, љубав према ближњима, истини и правди; према свему добру које људи ипак желе, али које без помоћи Васкрслог Господа и Његовог Јеванђеља не могу постићи.

Помолимо се Васкрсом Господу и замолимо Га као двојица ученика, путника за Емаус, да остане са нама. Да му се радујемо, да из Њега црпимо снагу, да се духовно уздижемо, да нас не захвате и не однесу мутне воде нашег времена.

Придружујући се свима вама, драга браћо и сестре, у овом великом слављу, овог Празника над празницима у нашем православном свету, желимо да Вам, у име нашег одбора као и свих пододбора нашег храма честитамо празник Христовог Васкрсења са највећим хришћанским поздравом ХРИСТОС ВАСКРСЕ, ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ!

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

А П Р И Л

Недеља 21.	Пета недеља Великог Поста-гљувна • Света литургија и причешће у 10
Субота 27.	ЛАЗАРЕВА СУБОТА – ВРБИЦА • Света литургија и причешће у 10 • Вечерње и освећење Врбице у 6 увече [Дођите са децом]
Недеља 28.	ЦВЕТИ – Улазак Господа Исуса Христа у Јерусалим • Света литургија и причешће у 10

М А Ј

Четвртак 2.	ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК • Света литургија и причешће у 10 Велико бденије увече у 7 сати са читањем 12 јеванђеља о страдању Христа
Петак 3.	ВЕЛИКИ ПЕТАК • Царски часови у 10 и украшавање Христовог Гроба • Вечерње у 7 и изношење Свете Плаштанице са опходом
Субота 4.	ВЕЛИКА СУБОТА • Света литургија у 10 часова. У пола ноћи: Свечани опход око храма и Васкрсно јутрење
НЕДЕЉА 5.	ВАСКРСЕЊЕ ХРИСТОВО • Света литургија и причешће у 10
Понедељак 6.	Васкрсни понедељак-Св. Вел. Муч. Георгије Св литургија у 10 часова, резање славских колача од 7. часова.
Уторак 7.	Васкрсни уторак , саборна литургија у манастиру Св. Саве у Елајну
Недеља 12.	Св Василије Острошки: Св литургија у 10
Недеља 19.	Недеља мироносица, Св литургија у 10
Петак 24.	Св Кирило и Методије , Св литургија у 10
Недеља 26.	Недеља ослабљенога, Св литургија у 10

ЈУН

Недеља 2.	Недеља самарјанке, Света литургија у 10
Понедељак 3.	Св Цар Константин и Јелена , Света литургија у 10
Недеља 9.	Недеља слепога, Св литургија у 10
Четвртак 13.	Вазнесење Господње Спасовдан , Света литургија у 10
Недеља 16.	Недеља Св. Отаца, Св литургија у 10
Субота 22	Задušнице, Литургија у 10
Недеља 23.	Силазак Св. Духа на апостоле: Слава цркве у Брансвику. Нема службе у нашој цркви.
Пон. 24.	Силазак Св. Духа на апостоле други дан , Света лит. у 10
Уторак 25.	Силазак Св. Духа на апостоле трећи дан , Света лит. у 10
Петак 28.	Св. Кнез Лазар-Видовдан , Света литургија у 10
Недеља 30.	ВИДОВДАНСКИ ПОМЕН: Св литургија у 10. Потом, дечија Видовданска Академија и ручак у црквеној сали.

SCHEDULE OF CHURCH SERVICES

A P R I L

Sunday 21	Fifth Sunday of Great Lent • Holy liturgy and communion at 10am
Saturday 27	LAZARUS SATURDAY – VRBICA • Holy liturgy and at 10am • Vespers and blessing of willow branches at 6pm [<i>Bring the kids</i>]
Sunday 28	PALM SUNDAY – Entrance of our Lord into Jerusalem • Holy liturgy and communion at 10am

M A Y

Thursday 2	GREAT AND HOLY THURSDAY • Holy liturgy at 10am • Matins (evening) service at 7pm with the reading of the Twelve Passion Gospels of Christ's suffering
Friday 3	GREAT AND HOLY FRIDAY (day of strict fasting) • Royal Hours at 10am, and preparation of Christ's Tomb • Great Vespers at 7pm, and procession with the Holy Shroud
Saturday 4	GREAT AND HOLY SATURDAY • Holy liturgy and communion at 10am (<i>confession from 9:30</i>) • At midnight: procession around the church and Paschal matins
SUNDAY 5	PASCHA (EASTER) – THE RESURRECTION OF CHRIST • Holy liturgy and communion at 10am
Monday 6	2nd day of Pascha (Easter)-St. Great-Martyr George , blessing of slava bread and wheat from 7am, then liturgy at 10
Tuesday 7	3rd day of Pascha (Easter) at St Sava Monastery in Elaine Holy liturgy at 10am in Elaine. <i>No service in Greensborough</i>
Sunday 12	St Basil of Ostrog : Holy liturgy at 10am
Sunday 19	3 rd Sunday of Pascha, Holy liturgy at 10am
Friday 24	St Basil of Ostrog : Holy liturgy at 10am
Sunday 26	4 th Sunday of Pascha, Holy liturgy at 10am

J U N E

Sunday 2	5 th Sunday of Pascha, Holy liturgy at 10
Monday 3	Holy Emperors Constantine and Helen , Holy liturgy at 10am
Sunday 9	6 th Sunday of Pascha, Holy liturgy at 10am
Thursday 13	Ascension of our Lord Jesus Christ : Holy liturgy at 10am
Sunday 16	7 th Sunday of Pascha, Holy liturgy at 10am
Saturday 22	Holy liturgy at 10am and memorial service (parastos)
Sunday 23	Descent of the Holy Spirit upon the Apostles – PENTECOST (Trinity Sunday) : <i>Church slava in Brunswick. No service in Greensborough</i>
Monday 24	Pentecost Monday , Holy liturgy at 10am
Tuesday 25	Pentecost Tuesday , Holy liturgy at 10am
Friday 28	St Lazar of Kosovo – Vidovdan : Holy liturgy at 10am
Sunday 30	VIDOVDAN MEMORIAL : Holy liturgy at 10am. Then, Children's Vidovdan program and luncheon in church hall.

Christ is Risen, giving all a foretaste of eternal life!

ВАСКРСЕЊЕ ХРИСТОВО

Христово славно Васкрсење је првина и предокус општег Васкрсења! Данас, празнујући Васкрсење Христово из мртвих, благодаримо Богу и Оцу што је послао Сина свог да преко њега будемо причасници његовог вечног живота у Духу Светом. Благодаримо и Сину што је постао човек и умро и васкрсао да би нас избавио смрти. Догађај Васкрсења је темељ наше вере: ако мртви не устају, узалуд је вера ваша и узалуд је проповедање наше. Мртви ће, међутим, устати у последњи дан и биће побеђен наш најљући непријатељ – смрт. Залог, првина и предокус општег васкрсења и избављења од смрти јесте Васкрсење Христово. Зато радујмо се и веселимо у овај дан. Да би Христово Васкрсење и нада у васкрсење мртвих били живи и

радосни, потребно је, ипак, да нас прожме сва трагедија смрти. Да бисмо се радовали Христовом

васкрсењу и своме животу, потребна је не само љубав према васкрелом Христу већ и дубоко сазнање о смрти као првом и последњем нашем непријатељу и непријатељу све Божје творевине. Само схватајући сву трагичност смрти, којом смо захваћени, можемо се радовати Христовом Васкрсењу. Христово Васкрсење је залог и почетак нашег васкрсења. Јер као што је кроз једног човека, старог Адама, од кога смо сви рођени, дошла смрт, тако ће и победа над смрћу и живот бити за све који су поново рођени од васкрслог Христа Господа, Духом Светим. Првенац васкрсења и вечног живота коме се сви надамо јесте Господ наш Исус Христос. Но,

трагедију смрти нећемо никад суштински осетити и против ње се побунити ако свет и живот посматрамо логички, већ једино ако имамо љубави према другом и према творевини. Ми сопствену угроженост смрћу сазнајемо само кад искрено волимо једно биће. Смрт вољеног бића широм отвара наше очи и у њој видимо сав амбис у који пропадамо и све ништавило које умирање доноси. Љубав према другом нагони нас да тражимо лек против смрти, желећи да то биће живи. Права и искрена љубав према другом, наиме, јавља се када желимо да он не умире, већ да живи вечно. Том љубављу нас је заволео Господ наш Исус Христос. Искрена љубав према другом је она што рађа веру у Бога, што покреће молитву нашу према Њему, те благодарност и наду да ћемо бити услышени. Зато се искрена љубав према другом и према свој творевини пројављује у Литургији, коју служи сам Господ наш Христос и у којој моли Оца свога за избављење свег света од смрти. Зато и ми у њој помињемо наше драге, живе и уснуле, и сву творевину, умољавајући Господа да их не заборави, већ да их одржи и васкрсне у последњи дан, када поново дође. Наша савремена цивилизација је заборавила на смрт као највећег непријатеља свему што постоји. Зато се не може искрено ни радовати ни веровати у Васкрсење Христово, нити у живот. Да ли је, међутим, могуће да се осуђеник на смрт макар мало не обрадује и да не заигра срце његово на вест о помиловању, макар тај глас био непоуздан и нелогичан? То је могуће само ако није свестан свога положаја, да је угрожен смрћу, која прети да га врати у ништавило. Све то се управо дешава нашој цивилизацији, данашњем човеку. Он је заборавио на смрт. А томе смо и ми хришћани много допринели, јер га

нисмо опомињали да се у Цркви учествује зарад ослобођења од смрти. Зато он данас нема потребу за Богом и не радује се васкрсењу и вечном животу. Савремени човек се не бави проблемом смрти, већ другим животним проблемима. Међутим, да се не варамо, децо наша духовна, ниједан проблем људског живота не можемо трајно решити док се смрт не укине. Ни сиромаштво, ни глад, ни непријатељство међу људима, ни болести којима смо свакодневно изложени. Извор свих наших мука и проблема заправо је смрт. Не можемо се ни радовати животу, нити бити ствараоци, за шта нас је Бог предодредио давши нам слободу, ако нас не прожима вера у Христово Васкрсење и нада у васкрсење наше и наших драгих, које ће нам донети Христос када дође у сили и слави и када коначно победи смрт. Ако нисмо свесни да нас сваког трена вреба смрт, не можемо ни тражити да се ње ослободимо, као ни то да будемо ствараоци. Јер живети у исто време значи и борити се против смрти. Узрок нашег нехаја према смрти налази се у човековом самољубљу. Немамо љубави према другом човеку и свему што је Бог створио зато што уопште не живимо на основу љубави, већ на основу сопствене, људске логике. Смрт се, ипак, не може схватити умом, нити се у њену разорну моћ може проћи без љубави према другом. Само кад волимо неког и кад нас неко воли, схватамо шта значи живети и, истовремено, смрт нашег вољеног бића открива нам сву своју страшну нихилистичку моћ. Зато у нашој реалности руку под руку иду човекова отуђеност, самољубље, мржња или незаинтересованост за другог, бела куга, уништење природе и сличне пошасте, као и неверовање у Бога, тј. атеизам. Логика нас, заправо, погрешно учи томе да је у њеном остварењу наше уживање и

наша срећа. Стога је савремени човек и незаинтересован за Бога и веру у њега, за веру у васкрсење. Вера почиње тамо где се надилази разум и почиње љубав према другом. Само ако будемо могли да волимо, бићемо у стању да схватимо и сву трагичност смрти, која прети да нас врати у небиће. Тада ћемо и тражити да смрт буде укинута, тражићемо Бога. Смрт може укинути само Господ, Дух Свети, који је и Христа у трећи дан васкрсао из мртвих. Он то чини сједињујући нас са Сином Божјим, као што је и Њега приликом рођења од Пресвете Дјеве Богородице сјединио с људском природом. Дух Свети је васкрсао и Господа Христа као човека. Тај исти Дух може и нас да сједини са Христом кроз Крштење и Свету Евхаристију и да нам да вечни живот кроз васкрсење, уколико и ми то слободно

желимо. Зато отимајмо се из чељусту смрти и сједињујмо се са Господом, отимајмо од смрти све оно за шта смо одговорни и све што волимо, уносећи то у заједницу с Христом и сједињујући све са њим. Надајући се победи над смрћу и вечном животу, пренесимо данас радост Христовог васкрсења свима које волимо, свима који нас воле и који нас мрзе, који су болесни или сиромашни, који су у било каквој невољи или беди, јер сви они само једно желе – живот вечни. Њега нам може једино Господ дати. Зато их поздравимо радосним поздравом: Христос васкрсе! Ваш молитвеник и заступник пред васкрслим Господом,

Епископ пожаревачко-браничевски † Игнатије

ПОСЈЕТА ЕПИСКОПА СИЛУАНА

Епископ аустралијско-новозеландски Г. Силуан је, у суботу 05. јануара, на бадњи дан посетио ЦО Свети Сава у мелбурнском предграђу Гринзбора, где је служио Свету Архијерејску Литургију уз саслужење свештенства: Архимандрита Петра Радуловића, протонамјесника Дејана Милошевића као и протођакона Миодрага Томића и Петра Мракића. Као што и доликује

испред светог храма Владика је дочекао велики број вијерног народа парохије гринбарске. Торжествености и благолепију литургије допринео је својим певањем пјевница храма св. Саве. Епископ Силуан је, по прочитаном јеванђељу, надахнуто беседио о значају

празника рођења Христовог. Бадњи дан и Божић су нераздвојни, не само зато што долазе један после другог, већ и зато што се допуњавају схватањима и

обичајима које Црква и народ везују за њих. По Светој Литургији чланице Кола вриједне сестре кола српских сестара «Огњена Марија» припремиле су и послужиле трпезу љубави. Са оваквим расположењем дочекали смо и Бадње вече и Божић, благодарни што нас је Његово Преосвештенство посјетило.

Мили српски бадњаче, ти наш стари рођаче...

Ој, бадњаче бадњаче, ти наш стари рођаче,

*Добро си нам дошао и кућу ушао!
Мили српски бадњаче, ти наш стари рођаче,*

*Бадњаче, бадњаче, рођаче, рођаче.
Донносиш нам много среће, сваког добра пуне вреће.*

Ти нам Христа објављујеш, Њега славиш и казујеш;

Мили српски бадњаче, ти наш стари рођаче,

*Бадњаче, бадњаче, рођаче, рођаче.
Колко, колко варница, толко, толко срећница*

*И толико оваца, и толико јањаца;
Мили српски бадњаче, ти наш стари рођаче,*

*Бадњаче, бадњаче, рођаче, рођаче.
Христос нам се родио, у пећину спустио,
Да свуд љубав посије и озебле огрије;
Мили српски бадњаче, ти наш стари рођаче,*

Бадњаче, бадњаче, рођаче, рођаче.

БАДЊЕ ВЕЧЕ И БОЖИЋ У НАШЕМ ХРАМУ

Празници Христовог рођења у храму „Св. Саве“ су и ове године дочекани у радости. Свештеник, чланови Управе, чланице Кола српских сестара, чланови хора и остали су на сваки свој начин су допринели да верни народ буде лепо дочекан, молитвено благословен те храном и пићем послужен. Верни народ је од самог јутра на Бадњи дан долазио у храм да се причести на литургији, да узму свећу, бадњак, тамњан и остале ствари које су потребне за дочек овог најрадоснијег хришћанског празника. Коло српских сестара је заједно са великом групом вјерника је од раног јутра на бадњи дан у нашој Црквеној сали припремала бадњаке који су се дјелили на бадње вече. У 18:00 часова, свечано је литијски унешен бадњак у храм уз појање божићнег тропара. По благосиљању бадњака, служено је велико повечерје а потом је о. Дејан са члановима хора и многобројним народом изашао у порту где је традиционално запаљен бадњак уз певање божићних песама. Божићна радост највише се могла осјетити на лицима присутне дјеце и сви су пажљиво пратили и молитвено учествовали на служби. У току божићне службе прочитане су и божићне посланице Његове светости Архиепископа пећког Митрополита београдско-карловачког и Патријарха српског г. Порфирија као и посланица нашег надлежног епископа Силуана Аустралијско-новозеландског које су још једном све присутне посјетиле на значај и величину празника Божића. После службе домаћин, надлежни парох Дејан са црквеним одбором Саборног храма Светог Саве, заблагодарио је свима, који су дошли са свих страна да прославе Божић у Гринзбари.Свима који су се

трудили да црквене просторије буду уређене а богослужења одслужена у духу благољепија, са радошћу вас поздрављамо празничним поздравом: Мир Божији – Христос се роди! Заиста се роди!У овогодишњем божићном сабору у нашем храму, као да су се оствариле и потврдиле оне дивне ријечи Петра Другог Ловћенског Тајновидца кроз уста игумана Стефана:У овогодишњем божићном сабору у нашем храму, као да су се оствариле и потврдиле оне дивне ријечи Петра Другог Ловћенског Тајновидца кроз уста игумана Стефана:

“Нема дана без очнога вида
 Нити праве славе без Божића
 Славио сам Божић у Витлејем!
 Славио га у Атонску Гору,
 Славио га у Свето Кијево,
 Али је ова слава одвојила
 Са простором и са веселошћу.
 Ватра плама боље него игда,
 Прострта је слама испод огња,
 Прекрштени на огњу бадњаци;
 Пушке пучу, врте се пецива,
 Гусле гуде, а кола пјевају
 С унучађу ђедови играју,
 По три паса врте се у коло,-
 Све би река једногодишници,
 Две радошћу дивном наравнено.
 А што ми се највише допада,
 Што свачему треба наздравити!

ХРАМОВНА СЛАВА

Гдје се год српским језиком говори и твори, гдје се света ћирилица пише ту се са великом радошћу изговара име Светитеља Саве првог Архиепископа и просветитеља српског. Млада покољења славе његов свети спомен, зато је, драга браћо и сестре, важно да сачувамо овај наш светосавски дух, а од свега је најважније да долазимо на света богослужења, да се Богу молимо и причешћујемо светим Тајнама Хрстови Свети Сава нас увјек позива на сабрање, он нас је привео Господу Исусу Христу, сјединио нас са Христом, привео нас својој Цркви, а Црква је сабор Божји небоземни, сабор анђела и људи, сабор оних који су већ прослављени на небесима и нас који се трудимо овдје на земљи

Унедељу 4. Фебруара, у храму Св. Саве првог српског Архиепископа гдје је прослављена је храмовна слава. Свету празничну Литургију служили су протојереји ставрофори: Чедомир Видеканић, Мирослав Поповић, Милорад Лончар, Драгољуб Пантелић као и надлежни свештеник Дејан Милошевић. Након заамвоне молитве уследио је трократни молитвени опход око светог храма а затим су освештани славски дарови и преломљен славски колач које је припремио домаћин овогодишње славе г. Зоран Тодоровић са својом супругом Весном и децом Јованом и Емилијом. Зоран је предао четвртину колача г. Влајку Бошњаку, председнику нашег црквеног одбора који ће на нашу радост бити кум славе идуће године. Сви су потом угошћени у пространом Светосавском Дому, који је

био попуњен скоро до последњег мјеста. О. Дејан је одржао пригодну бесједу. Он се у име црквеног одбора, председника, и свих пододбора храма Св. Саве као и у своје лично име захвалио свим присутнима на доласку. О. Дејан се посебно захвалио црквеном одбору, колу сестра као и фолклорној групи на великом труду приликом припреме славе. Водитељ светосавске академије овај пут је била госпођа Татјана Георгијевска која је као и увјек била на висини задатка и овом приликом прво представила наступ хора нашег храма који су извели пар пригодних пјесама. Госпођа Весна Касемовић је изрецитовала пјесму посвећену Св. Сави. Наступ малишана из наше фолклорне групе «Авала» је код присутних измамио највише осмјеха.

THE PASCAL SERMON

The Catechetical Sermon of St. John Chrysostom is read during Matins of Pascha.

If any man be devout and love God, let him enjoy this fair and radiant triumphal feast. If any man be a wise servant, let him rejoicing enter into the joy of his Lord. If any have labored long in fasting, let him now receive his recompense. If any have wrought from the first hour, let him today receive his just reward. If any have come at the third hour, let him with thankfulness keep the feast. If any have arrived at the sixth hour, let him have no misgivings; because he shall in nowise be deprived thereof. If any have delayed until the ninth hour, let him draw near, fearing nothing. If any have tarried even until the eleventh hour, let him, also, be not alarmed at his tardiness; for the Lord, who is jealous of his honor, will accept the last even as the first; He gives rest unto him who comes at the eleventh hour, even as unto him who has wrought from the first hour. And He shows

mercy upon the last, and cares for the first; and to the one He gives, and upon the other He bestows gifts. And He both accepts the deeds, and welcomes the intention, and honors the acts and praises the offering. Wherefore, enter you all into the joy of your Lord; and receive your reward, both the first, and likewise the second. You rich and poor together, hold high festival. You sober and you heedless, honor the day. Rejoice today, both you who have fasted and you who have disregarded the fast. The table is full-laden; feast ye all sumptuously. The calf is fatted; let no one go hungry away. Enjoy ye all the feast of faith: Receive ye all the riches of loving-kindness. let no one bewail his poverty, for the universal

kingdom has been revealed. Let no one weep for his iniquities, for pardon has shown forth from the grave. Let no one fear death, for the Savior's death has set us free. He that was held prisoner of it has annihilated it. By descending into Hell, He

made Hell captive. He embittered it when it tasted of His flesh. And Isaiah, foretelling this, did cry: Hell, said he, was embittered, when it encountered Thee in the lower regions. It was embittered, for it was abolished. It was embittered, for it was mocked. It was embittered, for it was slain. It was embittered, for it was overthrown. It was embittered, for it was fettered in chains. It took a body, and met God face to face. It

took earth, and encountered Heaven. It took that which was seen, and fell upon the unseen. O

Death, where is your sting? O Hell, where is your victory? Christ is risen, and you are overthrown. Christ is risen, and the demons are fallen. Christ is risen, and the angels rejoice. Christ is risen, and life reigns. Christ is risen, and not one dead remains in the grave. For Christ, being risen from the dead, is become the first fruits of those who have fallen asleep. To Him be glory and dominion unto ages of ages. Amen.

About St. John Chrysostom:

St. John Chrysostom (*"The Golden Tongue"*) was born at Antioch in about the year 347 into the family of a military-

commander, spent his early years studying under the finest philosophers and rhetoricians and was ordained a deacon in the year 381 by the bishop of Antioch Saint Meletios. In 386 St. John was ordained a priest by the bishop of Antioch, Flavian. Over time, his fame as a holy preacher grew, and in the year 397 with the demise of Archbishop Nektarios of Constantinople—successor to Sainted Gregory the Theologian—Saint John Chrysostom was summoned from Antioch for to be the new Archbishop of Constantinople. Exiled in 404 and after a long illness because of the exile, he was transferred to Pitius in Abkhazia where he received the Holy Eucharist, and said, "Glory to God for everything!", falling asleep in the Lord on 14 September 407.

ПИТАЊЕ СВЕШТЕНИКУ

Поштовани оче. Имам скоро 40. година и побожни смо људи, идемо у Цркву и трудимо се да тако и дјецу васпитавамо. На жалост, како сам се вјенчала са својим супругом ми не слаavimo славу. Мој свекар се јако буни на саму помисао да би ми могли самостално славити. Он тврди да син не треба славити славу док је отац жив. Ја сам побожна жена и у великој сам недоумици. Занима ме да ли је грех почети да слаavimo, слава нам је Св. Јован, да ли да обавестимо свештеника да дође да нам освешта водицу, јер смо у проблему неки вичу не ваља, други ваља и не знамо шта нам је чинити. Унапред хвала.

Одговор: Драга сестро. Крсна слава је светковина породице, Цркве у малом, па је зато дужност сваке српске православне породице да прославља свога духовног заштитника, своју Крсну славу. Крсна слава се код срба вјековима преносила са оца на сина. У старо патријархално доба породице су често живјеле заједно и под истим кровом. Долазило се до ситуације да три или четири генерације живе заједно па је било и логично да најстарија мушка глава породице буде носилац славе. Чим би се син одвојио у свој дом, он би од оца добија четвртину колача, славску икону и очев благослов како би он сам могао почети славити. У својој свештеничкој карјери сам много пута наилазио на људе који су већ старци а никад нису у свом дому прослављали свог заштитника «јер им је отац жив». Отац не „предаје” Славу сину, син се изговара да није од оца „примио” Славу и не слави је. Деца поред њега расту, не

доживљавајући у кући Крсну славу, па самим тим и не схватају значај ове јединствене српске светковине. Значи ли то да унук треба да чека да му дјед умре, па потом и отац, да би он тек онда почео да слави Крсну славу? А како ће је славити кад је никад није доживео, кад она није постала дио његовог бића? Кад се син одвоји у посебно домаћинство, поготово кад се ожени, дужан је да прославља Крсно име, без обзира што га отац слави у старом дому. У знак поштовања родитеља, тако важну ствар, као што је оснивање породице и самосталност слављења Крсног имена, синови су дужни да о томе обавесте оца и замоле га да им то благослови. Ако би отац одбио или не би хтио „предати” Славу, синови треба да се обрате свештенику у мјесту где живе за сајет и благослов”. Ето, драга сестро, ти и твој муж имате право да славите своју Крсну славу у свом дому, са својим гостима, без обзира што ће отац славити у својој кући. Уосталом, отац може доћи на Славу код вас, ви можете отићи код њега на навечерје (уочи) Славе или на појутарје. Једном рјечју, можете заједно славити, али да отац испоштује вашу жељу за самосталним прослављањем Крсне славе. А ако он то буде упорно одбијао, ви ћете се обратити надлежном свештенику и он ће вам благословити вашу намеру. Разумије се, треба да позовете свештеника да освешта ваш дом и да редовно долази за освећење славске водице, а ви ћете, у споразуму са оцем, носити Славски колач у цркву. Ако одговор није стигао за Славу која је већ прошла, ви ћете овако поступити за овогодишњу Славу.

СЛУЖБА ЋАКОНА

Ћакон означава најнижи свештенички чин. Ћакони не могу самостално да врше богуслужење, али могу помагати свештеницима и епископима. Овај појам се везује за установу која потиче из апостолског времена. Како су тада апостоли имали превише обавеза, а број верних и ученика се повећавао они су ангажовали старије побожне жене – ѓаконисе и ѓаконе који су углавном имали литургијску и катихетску функцију. Ћакон (служитељ) потиче од грчке речи *διάκονος* (*диаконос*) што значи „онај који служи, слуга“. Ћакон (служитељ) или помагач у црквеним пословима и добротворној делатности. Њихов задатак је био у вези са вођењем заједнице, јер се о њима у 1 Тим говори непосредно после „епископа“. На основу 1 Тим 3,8-13 од ѓакона се очекује да буду поштени, не двојезични, који имају тајну вере у чистој савести... Другим речима, реч је о помоћним свештеницима који представљају испомоћ приликом Литургија, али могу обављати и друге послове. У раној цркви је било седам ѓакона и о њиховом избору говори се у Дап 6,1-6. Бриге око управљања црквеном општином умножиле, апостоли су предложили да се изаберу посебни људи који ће преузети бригу око административних и других послова: „Не доликује нама (апостолима) да оставивши ријеч Божју служимо око трпезе.“ (Дап 6,2), како би дванаесторица могла непрестано да пребивају „у молитви и у служби ријечи“. (Дап 6,4) И изабрали су седам људи: Стефан, Филип,

Прохор, Никифор, Тимон, Пармен и Никола, које ће црквено предање назвати ѓаконима. У Православној цркви ови служитељи имају различите функције и циљеве које морају испунити, јасан пример тога је читање Јеванђеља, присуство у олтару на Евхаристији и проповедање. Ћакон не савршава Свету Тајну Евхаристије, но само служи при њој. Због тога се ѓакон рукополаже на Литургији после освећења дарова и то после речи: „ и да буду...“. Овим се новом ѓакону као и вернима даје до знања да је он назначен не за савршавање Светих Тајни, а нарочито не Евхаристије, но само за служење при Светим Тајнама и за вршење других обавеза као помоћник презвитера и епископа.

Први ѓакон је био Свети првомученик и архиѓакон Стефан. Православна Црква, другог дана по Божићу, молитвено се сећа Светог првомученика – архиѓакона Стефана. Стефан је био Јеврејин, и то припадник оног дела јеврејског народа који су живели у грчким областима и говорили грчким језиком. Био је у сродству са апостолом Павлом, који у време Стефановог мучеништва још увек није спознао истину Христовог учења. Свети Стефан се назива Архиѓаконом, јер је био први од седам ѓакона које су свети апостоли поставили на службу око помагања сиротињи у Јерусалиму. *Преузето са сајта храма св. Саве*

БОЖИЋ, БОЖИЋ, БЛАГИ ДАН НАШЕМ ХРИСТУ РОЂЕНДАН

БАДЊИ ДАН И БАДЊЕ ВЕЧЕ УЗ НАШЕГ ЕПИСКОПА ЊЕГОВО ПРЕОСВЕШТЕНСТВО ГОСПОДИНА СИЛУАНА

ДЕТИНЦИ

**ХРАМОВНА
СЛАВА
СВЕТИ САВА
2024.**

**ОВОГОДИШЊИ
ДОМАЋИНИ**

**ЗОРАН
И ВЕСНА
ТОДОРОВИЋ**

СЛАВА ПЕНЗИОНЕРСКЕ ГРУПЕ

Дана 26. фебруара наша пензионерска група је прославила своју крону славу Св Симеона Мироточивог. Кума овогодишње славе је била госпођа Мира Тодоровић са породицом. Свету Литургију је у храму препуном верног народа служио месни парох протонамесник Дејан Милошевић.

Након што је скоро цела славска заједница приступила светом причешћу отац Дејан је изговорио беседу о животу Симеона мироточивог и прочитаном недељном јеванђељу из кога је поручено верницима да се од овог великог светитеља и угодника Божијег треба на првом месту научити слушању воље Господње и подређивању свих наших свакодневних брига јединој бризи која је

окупирала његов ум, а то је сабирање блага у Царству Небеском и жеља за вечним животом у наручју Христовом. Св Симеон је био Велики владалац српског народа, ујединитељ српских земаља, творац независне српске државе,

бранитељ Православља, истребитељ јереси.

Отац Дејан је срдечно честитао славу свим члановима наше пензионерске групе и уопште свим Србима, јер ко је србин и српскога рода слави Св. Симеона, родоначалника светородне лозе Немањића.

Након обреда ломљења Славског колача и расподеле нафоре; прослава Светог Симеона Мироточивог се наставила у црквеној сали. Ове недеље гости и домаћини испунили су парохиску салу. Вредне сестре чланице ове пензионерске групе под вођством председнице Пени Ковачевић и угледни домаћини припремили су достојну славску трпезу.

Нека би добри Господ, молитвама Св.

Симеона Мироточивог донио обиље благодати и био наш Велики молитвеник пред Господом.

Напомињемо да се ручак у нашем пензионерском друштву одржава сваког другог четвртка. Молимо све заинтерсоване парохижане који би хтјели да се придруже нашем пензионерском друштву да контактирају госпођу Пени Ковачевић на број телефона 0401 901 267.

БУДИМИР ДАВИДОВИЋ ХЕРОЈ ВЕЛИКОГ РАТА

Изгубио је шаку, имао 17 убудних рана, али његово јунаштво у Великом рату је ипак заборављено. Један од највећих хероја Првог светског рата, који је својим херојством показао како се воли своја земља и који је био пример неустрашивости тадашњим, али и многим будућим генерацијама, Будимир Давидовић, преживео је оно што би мало ко успео. Учесник Балканских и Првог светског рата, као поднаредник српске војске. За своје јунаштво одликован је највишим војним одликовањима, са две Карађорђевог звезде са мачевима, Орденом Легије части, Орденом Белог орла с мачевима, Обилићевом медаљом за храброст и Албанском

споменицом. Будимир је био извиђач. Улазио је дубоко у непријатељску територију, шуњао се и снимао Бугаре и Аустроугаре и некако, увек успевао да се неопажено врати. Прошао је албанску голготу, стигао до Крфа и био један од учесника пробоја Солунског фронта. Почетком 1918. године јавио се у јуришну чету и ту је приликом напада на положаје Крвави зуб – Обла Чука, Кравице – Западни Ветерник, био рањен са седамнаест убода у борби прса у прса. У току борбе на њега је бачена ручна бомба због које му је ампутирана десна рука и у болници је извађено из његовог тела седамдесет четири парчета од бомбе. Док се опорављао у билници посетио га је француски генерал Гијом. Прича каже да је он скинуо са својих груди Орден француске Легије части и пружио га Будимиру. Јуначе, ти више него ја заслужујеш да носиш ово високо

одликовање. Хиљадили се такви јунаци – рекао је генерал. У родним Горачићима, затекао је родну кућу запаљену и опустошену. Супругу која се скривала у шуми, једва је пронашао. Да би прехранио породицу, првих месеци је радио разне послове и то углавном нешто што су му мештани давали из сажаљења. Након неког времена неко се сетио из тадашње власти да су се огрешили о Будимира, па су га

поставили у Гучи за пореског извршитеља. Убрзо је напустио посао, јер је сматрао да је веома срамотно да својим ратним друговима узима стоку да би платили порез. Потом, са својом

женом и двоје деце, одлази у Чачак где разноси млеко, како би отхранио породицу.

Због свог инвалидитета није могао да ради свугде, па је био присиљен да ради прво у надници, после је носио млеко у Чачак, био монополски контролор, служитељ у пореској управи... све само да преживи. Био је стар, изнемогао и са својом женом и децом живео на ивици сиромаштва, чак је у једном моменту упутио и писмо председнику српске владе Милану Недићу у којем је тражио помоћ. Молим вас да ми се додели нешто помоћи пошто немам никаквих других прихода, стар сам и сакат, умирем од глади на чачанској калдрми са женом и још двоје ситне деце – написао је Будимир. Доживео је дубоку старост. Умро је 1980. у 90. години живота у Чачку где од 1992. једна улица носи његово име.

МОЛИТВА СВЕТОГ ЈЕФРЕМА СИРИНА

Господе и Владико живота мога, дух лењости мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (земни поклон)

Дух целомудрености, смирености, трпљења и љубави, даруј мени служи Твоје. (земни поклон)

О Господе Царе, даруј ми да видим грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (земни поклон)

Ова се молитва чита два пута на крају сваке службе у посту од понедељка до петка (не суботом и недељом, јер, како ћемо доцније видети, службе у ове дане нису по образцу посних служби). Код првог читања, метанише се после сваке молбе. Тада се сви клањамо дванаест пута говорећи: „Боже, очисти ме грешног“. Цела молитва се понавља са једним метанијем на крају. Зашто ова кратка и једноставна молитва заузима тако важан положај у целокупном богослужењу за време поста? Зато што на јединствен начин набраја све негативне и позитивне елементе покајања, образује, да се тако изразимо, „подсетник“ за наш индивидуални подвиг у посту. Подвиг је усмерен најпре у правцу ослобођења од неких основних духовних болести које формирају наш живот, и омогућавају нам да почнемо да се окрећемо према Богу. Основна болест је „празност“ (лењост). То је она чудна лењост и пасивност целокупног бића, која нас стално убеђује да је промена немогућа, па стога и непожељна. У ствари, то је дубоко укоренљива сумња, која на сваки духовни изазов одговара

„чему, ради чега?“ и чини од нашег живота ужасну духовну пустош. То је корен сваког греха, јер трује духовну енергију у самом њеном корену. Резултат такве лењости - „празности“ је „униније“ - туга. То је стање очаја, малодушности, које су сви Оци духовности сматрали као највећу опасност за душу. Малодушност је немогућност да човек види било какво добро и било шта позитивно. То је свођење света на негативизам и песимизам. То је демонска сила у нама, јер је ђаво у својој основи лаж. Он човека лаже о Богу и о свету; он испуњава живот тамо и негацијом. „Униније“ је самоубиство душе, јер ако обузме човека, он је апсолутно неспособан да види светлост и да је жели. „Љубоначалије“ - пожуда! Ма колико изгледало чудновато, „празност“ и „униније“ испуњавају наш живот појудом. Обезбеђивањем целокупног става према животу, чинећи живот бесмисленим и празним, „празност“ и „униније“ присиљавају да тражимо компензацију у коренито погрешном ставу у односу на друге особе. Ако мој живот није оријентисан према Богу, није усмерен на вечне вредности, он ће неизбежно, постати себичан и егоцентричан, а то значи да ће сва друга бића постати средство за задовољење моје себичности. Ако Бог није Господ и Господар мога живота, тада ја постајем свој господар и господ - апсолутни центар свога сопственог света, и све почињем да вреднујем у терминима мојих потреба, мојих идеја, мојих жеља, и мојих процена. Пожуда је на тај начин најосновнија изопаченост у односу према другим бићима, тражење начина да им се она потчине.

Велики пост, о. Александар Шмеман

РАДОВИ У ПАРОХИЈИ

Као што можемо посвједочити, парохијани нашег храма воде рачуна о својој кући. Поред редовног одржавања и чишћења нашег храма, имања и сале ове године смо имали више значајних

акција уређења нашег имања. У границама својих могућности, наши парохијани су се у задњих неколико

мјесеци сабрали како би овај наш рај на земљи био његован и уређен. Ову прилику бих искористио да похвалим и рад нашег црквеног одбора на челу са господином Влајком Бошњаком који заједно са свештеником и одборницима не само да организује већ и учествује у свим радовима.

У суботу 3. фебруара 2024. године смо имали велику радну акцију чишћења и уређења нашег имања. Овој акцији је присуствовало доста вјерника и сву су

заједно и приљежно цео дан добровољно радили. Након обављеног посла наши вриједни парохијани и пријатељи су послужени у нашој

црквеној сали како и приличи. Лазар Буцало је радио на изолацији врата на малој сали и донирао материјал за иста.

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ

ОД 5. ДЕЦЕМБРА 2023 ДО 5. АПРИЛА 2024

Наум Георгијевић 50	Јаков и Божидарка Вујичић 100	Петар Дербогосијан 20
Породица Јефтић 50	Боро Бамбарез 50	Радован Дамјанац 50
Н.Н. Килибарда 50	Слободан и Зора Крстић 100	Бели Ђурковић 50
Славица Јосиповић 100	Радован и Боса Вигњевић 50	Милош Пецић 20
Породица Богунковић 50	Радован и Боса Вигњевић 50	Мирко Роквић 30
За Сашу, Марка, и Милеву	Митар Козомара 20	Милан Ранковић 20
Зечевић 50	Станиша Јвановић 50	Раденко Суботић 50
Илија Мијатовић 50	Лазар Зукић 50	Бранко Поповић 50
За покој душе Васе 20	Славомир Ранковић 20	Породица Челебић 300
Дане Јокановић 20	Џвико и Марица Радовановић	Здравко Божић 100
Предраг Глигоревић 20	50	Саша Радовановић 200
Слободанка Глигоревић 20	Весна Јефтић 20	Душан Миленковић 100
Татјана и Лука Зекановић 10	Драган Ковачевић 50	Сузана, Стефан, Босилка 50
Salty services marine electrical	Ђуро Лазић 50	Драган Миленковић 40
200	Милован Михајловић 50	Милорад Личинар 50
Дражен Георгијевић 50	Биљана, Драгана, Бојана Марић	Данијел Радоја 50
Маринко Мијатовић 50	100	Жељко Милаковић 50
Милован Касемовић 100	Љубица Зубић 20	Драган Пиргић 30
Бранимир Гуглета 100	И. и К. Зубић 100	Радован Лазић 50
Симић Драго +Бошко 50	Породица Зекановић 50	Анастасија и Стефан Бошњак
Симић Зага +Драгомир 50	Весна и Сања 40	100
Јовица и Милица Симић 20	Вера Смиљанић 20	Прилог од новогодишње забаве
Вера Бараћ +Никола 5	Горан и Далиборка Милић 50	500
Славомир Ранковић 50	Божо Живак 50	Нада Милошевић 135
Породица Стојановић 50	Лука и Јованка Нинковић 50	Петар Глоговац 50
Породица Марковић 100	Марица Мирковић 20	Породица Флајник 20
Драгомир Кајтаз 50	Самојко Мирковић 50	Црнчевић 20
Милан и Љилана Петровић 50	Славиша Цвјетковић 20	Радомирка Гашић 20
Татјана Георгијевић 50	Породица Ерваћанин 150	Петар Јовић 50
Александар Суботић 60	Драгиња Кешић 50	Радован Дамјанац 50
Споменка Кајтаз 50	Душан и Гоша Магазин 100	Жика Јефтић 50
Лазо Лазић 50	Породица Богдановић 20	Раде Вујић 30
Породица Буцало Р. 50	Драгана и Марјан Марјановић	Саво Гутић 50
Милева Ђукић 50	50	Мирослав Богдановић 50
Бранка Георгијевић 50	Стојанка Мрдић 50	Слободан и Зора Крстић 100
Мара, Обрад, Максим, Петра,	М. и Б. Буквић 100	В. и З. Богунковић 100
Ангела, Дајана, Ненад	Породица Букарица 80	Саша Богунковић 50
Глигоревић 60	Породица Величковић 50	Дејан и Верица Богунковић 100
Мирослав Грмуша 50	Породица Мاستиловић (+Раде,	Никола Малешевић 100
Мића и Слађана Мучалов 100	+Јела, + Данило, +Нада) 50	Лука и Јована Нинковић 50
Боро Андрић 50	Тихомир Глигоревић 50	Родољуб Буцало 50
Слободан Калем 50	Мирјана Богунковић 60	Драган Јефтић 50
Радомир Глигоревић 50	Биљана и Владо Балтић 50	Милан Ранковић 20
Дане Јокановић 20	Породица Јоцковић 100	Срђан Тепић 100
Породица Крић 20	Слободан и Драгица Вигњевић	Марица Дачић 50
Џвико и Марица Радовановић	100	Горан, Тања, Лука и Стефан
50	Рајко Глигоревић 50	Бркљач 100
Јадранко, Гордана, Марсел,	Зоран Мирковић 50	Породица Јованов 50
Јована Станишић 200	Породица Радоја 50	Душан Челебићанин 100
Наум Георгијевић 50	Милош Марковић 10	Татјана и Дражен 100
Породица Вуле и Зага	Томислав Марковић 10	Данијела Суботић 50
Богунковић 50	Стефан Глоговац 50	Вук Зекановић 20
Дане Јокановић 20	Милан Глоговац 50	Милан Блажановић 50
Радојка Перовић 10	Томислав Јованов 100	

Дане Јокановић 20	Мира Мишић 25	Породица Буцало Р. 50
Видоја и Зорка Зекановић 100	Рањел Костовић 50	Вуле и Зора Богуновић 50
Наум Георгијевиќ 100	Наум Георгијевиќ 50	Радмила Цвијетић 20
Породица Вујоновић 50	Нада Караћ +Биљана 50	Ранка Бошљак 50
Евица Панћић 20	Дане Јокановић 20	Данијел Глоговац 20
Обрен Варагић 100	Марија Живковић +Иван 50	Петар Глоговац 50
Нада Вујанић 50	Kathy Palazzo 50	Предраг Глигоревић 20
Марица Дачић 50	+Зоран Милосављевић 50	Слободанк Глигоревић 20
Обрад, Дејана, Мара, Максим, Петра, Анђела Глигоревић 70	Данијела Суботић 50	Радомир Глигоревић 50
Вуле Богуновић 50	Томислав Јованов 50	Слободан и Зора Крстић 100
Предраг Глигоревић 20	Породица Кнежев, Нина 100	Породица Скочајић 50
Слободанка Глигоревић 20	+Милорад Ђерић за покој душе од Ангелине, Луке и Немање 50	Радован Дамјанац 50
Бранко Тошић 20	Милица 50	Драгиња Јованов 20
Гордана Јовановић 20	Милица Симић 20	Породица Дојчиновић 20
Франциска Ђилас 20	Драгана Радосављевић 30	Драгана Богески 50
Наум Георгијевиќ 100	Зорка Зекановић 20	Јово и Зора Живак 50
Ковиљка Ковачевић 50	Породица Драгић 50	Породица Драгић 50
Славомир Ранковић 10	Породица Андрић 50	Обрад Глигоревић 50
Игор, Ивана и Милана Савић 50	Породица Живак 50	+Ненад Глигоревић 20
Наум Георгијевиќ 50	Станомир Бутина 20	Тихомир Глигоревић 50
Дане Јокановић 20	Немања, Лука, Ангелина 50	Наум Георгијевиќ 50
Петар Дрљача 250	Зора Крстић 50	О. Драја 50
Зорка Зекановић 20	Драгиша Ашћерић 50	Миле и Мирјана Танасковић..?
Јелка Јосиповић 20	Стефан и Лука Глигоревић 50	Весна Касемовић 50
Младенко Зекановић 20	John Judy+Вруан Flarrison ?	Нешовановић и Кутић 50
Вук Зекановић 20	Ђорђе и Бранка Ивчић 50	Петар Глоговац 50
Данијела Божић 20	Немања Медић 400	Биљана, Драгана, Бојана Марић 100
Видоја Зекановић 20	Обрад Глигоревић 50	
Радован Дамјанац 50	Наум Георгијевиќ 50	

ПРИЛОЗИ СА СВЕТСАВНИК

За светосавник 50	Евица 20	Драган Терзић 20
Војислав Манигода 50	Цисар, Пава, Денис 50	Будимир Трифковић 50
Ђока Мишељић 50	Перица Петровић 35	Евица 20
Породица Вукмировић 150	Горан Бркљач 35	Цвијета Глоговац 100
Весна и Сања 40	Остоја Караћ 50	
Бранко Говедарица 50	Стана Караћ 50	
Породица Букарица 20	Обрен Варагић 20	

Хвала свим парохијанима који су благоизволели да учине љубав и донирају средства за наш свети Храм. Веома смо благословени што имамо вас и ваше породице у нашој светосавској заједници. Још једном вам хвала на вашој великодушној подршци! Унапријед се извињавамо на потенцијалним грешкама у писању имена дародаваца. На жалост, нека имена и презимана није могуће исчитати те вас молимо да у будућности у рубрику „Име даваоца прилога“ читко уписете Ваше податке да не би дошло до непријатних ситуација. Управа храма Св. Саве!

ПРЕДАВАЊЕ О. МИЛОША ВЕСИНА

У суботу, 13. априла 2024, прота Милош Весин, који је по благослову Владике Силуана допутовао из Чикага, одржао је у Гринзбори предавање на тему Најчешћи разлози за избегавање покајања и исповести. Прота Милош је пензионисани Чикашки Свештеник као и дугогодишњи професор на ПБФ-У у Либертфилу. Почетном ове године, иницијативом о. Немање Мрђеновића из Сиднеја, неколико парохија из Аустралије (међу којима и наша) су организационо и финансијски помогли довођење о. Милоша у Аустралију.

Прота Милош служио је вечерње у

препуном храму Светог Саве док су певницу водили протојереј ставрофор Милорад Лончар заједно са протојерејем Александром Савићем и јерејем Бојаном Влајићем. Надлежни свештеник о. Дејан је по завршетку вечерње службе, поздравио о. Милоша и захвалио му се на доласку. Велика је и значајна ствар да управо у ову недељу часног поста, која је посвећена Св. Јовану Лествичнику, имамо једног таквог предавача у нашој парохији.

Након вечерње службе чланице Кола Српских Сестара “Огњена Мерија”

послужиле су мало послужење за око две стотине посетилаца који су скупили овом приликом.

Прота Милош одржао је изузетно надахнуто предавање о покајању и исповести. Након више од два сата разговора народ је и даље пажљиво слушао и учествовао у богонадахнутом и инспиративном разговору.

ИЗРАЧУНАВАЊЕ ПАДАЊА ВАСКРСА

И ове године слушамо наше вриједне добре новинаре, како понављају стару грешку најављујући васкршње празнике. Уочи православног Васкрса новинари редом говоре: „хришћани који Васкрс славе по јулијанском календару“, а када говоре о римокатоличким васкршњим свечаностима, кажу: „они који Васкрс славе по грегоријанском календару“. Овдје је очигледна аналогија са Божићем, али та аналогија није исправна, и у коначном она дезинформише јавност. Јер, сваки онај ко слуша овакве вијести помислиће да Грци славе Васкрс кад и римокатолици. Исто ће помислити и за Бугаре и Румуне. И превариће се. Грци, Бугари и Румуни и сви они православци који користе грегоријански календар – прослављају Божић, Госпођиндан, Петровдан, Никољдан и већину других тзв. непокретних годишњих празника, у исто вријеме када и римокатолици. Зашто? Зато што се и једни и други држе исто-грегоријанског календара. Међутим, није тако са Васкрсом, и свим оним светковинама које су везане за Васкрс (нпр. Цвијети, Велики петак, Спасовдан, Тројичиндан и др.), а које зовемо „покретним празницима“. Зашто? Зато што питање датума Васкрса није просто календарско питање, као што је то случај нпр. са Божићем или Митровданом. Божић је везан за 25. децембар као за датум у коме се некада прослављао многобожачки „дан непобједивог Сунца“, а коме су хришћани дали потпуно нови, другачији значај. Митровдан је везан за дан упокојења Светог Димитрија (као што је Ђурђевдан везан за дан упокојења Светога Ђорђа, и томе слично). Датум Васкрса се одређује другачијим начином. Христос је пострадао и васкрсао у дане

јеврејске Пасхе, и то није нека коинциденција, неки пуки сплет околности, него се ради о истини која је вјековима најављивана, и која у учењу Цркве има веома значајно мјесто. Својим страдањем на Пасху, Христос укида крвне жртве, укида посредовање које су између Бога и људи имале жртвене животиње, и сам себе жртвује (сам себе, попут пасхалног јегњета, приноси на заклање), установљујући нови обред, нови новозавјетни култ, у коме ће се приносити бескрвна жртва – хљеб и вино, и под њеним видом ће се, у Светој Литургији, остваривати непосредно јединство људи са Богом. Ово је толико важна ствар за хришћанску теологију да се сами Христос у богослужбеним пјесмама назива Нова Пасха, а сами Васкрс, такође, назива се новозавјетном Пасхом. Због свега тога, хришћани још од првих вјекова нијесу бринули толико о томе који је био календарски датум Христовог страдања, колико о томе да је то било у вријеме јеврејске Пасхе. А Пасха је, са нашег данашњег становишта, покретан празник, јер се принципи рачунања времена по мјесечевом (лунарном) календару Старога Зајета, не поклапају са принципима нашег данашњег соларног календара. (Ово је ипак крајње поједностављено објашњење велике историје ове календарске проблематике.) Зато се од првих вјекова Цркве Христове, па све до данас, датум Васкрса везивао за јудејску Пасху. Како у

позитивном, тако и у негативном смислу. Наиме, неки хришћани су од почетка Васкрс славили истовремено са Пасхом, док су други одмах тражили помјерање и измјештање Васкрса у одређено вријеме послије Пасхе (што опет значи да је Пасха орјентир у рачунању). Ова тема је била толико важна да је један од разлога сазивања Првог васељенског сабора, 325.г. у Никеји, био управо проблем израчунавања датума слављења Нове Пасхе=Христовог Васкрсења. Тада је

одређено и одлучено да се Васкрс има славити као нешто ново и различито у односу на јудејску Пасху, јер све то има и своје теолошке, духовне последице. До данас, сви православни инсистирају на томе да се датуми новозавјетног Васкрса и јудејске Пасхе не смију поклопити, док се римокатолици не држе тог приципа, па долази до међусобних разлика у слављењу Христовог Васкрсења, иако и за једне и за друге важе нека заједничка правила израчунавања овог датума (доста сложена правила везана за прољећну равнодневницу и прву недјељу послије „пуног“ мјесеца, при чему се не мисли буквално на астрономску визуелну појаву пуног мјесеца- што многе, додатно, буну- већ на један рачунарски, више математички феномен). Елем, Васкрс је темељни црквени празник. Темељ православне догматике и темељ годишњег богослужбеног тока. Зато он не спада у свакодневну календарску тематику. Он је просто изван природног

астрономског календара, као што је и Васкрсење Христово, изван закона природе, изван очекиваног и предвидивог тока ствари. Празник Васкрења подразумијева посебан богослужбени типик, нарочите црквене књиге, као што и датум његовог слављења подразумијева посебна правила рачунања. Отуда чињеница да су неке помјесне православне цркве прихватиле употребу грегоријанског календара, нимало не утиче на прославу Васкрса у овим црквама, јер – како рекосмо- Васкрс се не рачуна ни по јулијанском, ни по грегоријанском календару, већ по посебном пасхалном рачунању протока времена, који има своју догматску важност. Па ако се и јесу раздвојили календари (што се види у датумима Божића и бројних свечева у току године између, рецимо СПЦ и нпр. Атинске Архиепископије), није се раздвојило празновање Васкрса, него је оно, од првих вјекова, до данас, код свих православних, истога дана, и тако ће остати до свршетка свијета и вијека – јер је наше заједничко сабрање на Васкрс, најважнији заједнички именитељ, испод кога, и мимо кога се не може ићи, ако ћемо да чувамо јединство вјере. Ето

зашто
наши
цијењени
новинари,
од оних на
РТС-у, до
ових

локалних у Црној Гори, свако будуће помињање датума Васкрса, не смију везивати за јулијански тј. грегоријански календар, него за православно вјероисповједање. Христос Васкрсе.

Протојереј Гојко Перовић

ПОДМИТЉИВОСТ

Узроке подмитљивости треба тражити у неколиким пороцима: лажљивости, среброљубљу, егоизму, таштини и гордости. „Жудња за личноm добити крије се у свим народима, од највиших до најнижих слојева... болест подмитљивости се шири по свету као права епидемија... оно што привлачи, растаче и развраћа уопште није само злато и „девизе“, него и лични успех, лична каријера, свако политичко и новинарско ‘напредовање’, почаст, власт и закулисни утицај. Једном речју, све оно што издиже човека изнад гомиле, дајући му могућност да ‘фигурира’, да се узноси и ужива“. Код нас се данас продају судије и професори, дипломати и политичари свих нивоа, уметници и лекари, људска тела, па чак и делови леша (трансплантанти). А да се и не говори о вишемилеонској армији чиновника која као и пре живи углавном од мига, злоупотреба и свих могућих поклона. „Повољни“ услови за све то, јесу полузакончена лажљивост у државним размерама, смешно ниске зараде државних чиновника, губитак савесности, побожности и поштења. Истинити подвижници светости и благочашћа нису се продавали ни за каква блага, већ су напротив, презирали сваку корист и богатство, нарочито оно стечено неправедним путем. Јудина подмитљивост ушла је у историју свих времена и епоха као симбол највеће духовне катастрофе која је довела до злочина пред целим човечанством. „Новцем треба владати као што доликује господи – тако да ми владамо њиме, а не он нама“ – писао је један од васељенских учитеља Цркве, св. Јован Златоуст. Једна данас тако раширена врста подмитљивости, као што је

поткупљивост, у стара времена у Русији се називала лихварством. Овај порок у друштву се дубоко презирао, па чак ни у чиновничкој средини није био нарочито широко распрострањен, о чему сведочи изузетно мали број судских поступака тим поводом у предреволуционарној Русији. „Лихварство је страст крајње изопачених људи код којих се крије у срцу безбожност“ – писао је руски светитељ Тихон Задонски који се и сам одликовао нестицањем. У Светом Писму се каже да лихвари неће наследити Царство Божије (1 Кор. 6:10). Старозаветни пророк Јелисеј одбио је да узме новац понуђен за лечење, а његов слуга Гијезије који је тајно узео сребро био је кажњен тиме што је оболео од губе (4 Цар. 5:2027). Подмитљивост често изазивају људи који су навикли да живе по законима поткупљивања и подмићивања. На Западу се овакве појаве називају корупцијом и однос према њима је веома строг, без обзира на личност која је ухваћена у махинацијама и нечасној игри. Међутим, од непосредне неумешаности у реални поступак далеко је важнија душевна склоност која искључује непоштену и лажну погодбу. Али како је то тешко васпитати у себи, када „овај свет“ живи по својим подлим и користољубивим законима. Придржавајући се принципа праведности, човек се брзо у очима своје околине претвара у белу врону, постаје отпадник, и као да почиње да „испада“ из света. Па ипак, хиљаду пута су у праву они који се, без обзира на моду времена („сви сада тако живе“) и лажне претпоставке труде да свој живот ускладе са савешћу и живе по еванђелским заповестима. *Иван А. Иљин*

IN MEMORIAM

У петак, 12. априла у нашем храму смо на вјечни починак испратили господина Алексу Рашовића, дугогодишњег добротвора и помагача нашег храма. Алекса је рођен 27. 10. 1940. године у Невесињу. Алекса је одрастао у сиромаштву, не само због тога што је рођен у ратно вријеме већ и због чињенице да је његов отац Лазар припадао четничком покрету.

Лазар се након рата дуго времена крио по гудурама и пећинама и предао се властима тек 1948. године. Алексин отац је преким судом осуђен на смрт али је касније због свједочења и пријатеља и непријатеља та одлука промјењена на доживотну робију и касније на 10. година тешког затвора. Алексина мајка Сава је у међувремену тешко живјела са дјечицом. Лазар и Сава су поред Алексе имали и децу Милована, Ђуру, Анђелка и Николу и кћерку Милеву. Алекса је

година радио у Тојоти и Холдену гдје је био јако поштован као изузетно вриједан радник. Алекса није само био добротвор цркве Светог Саве већ се његова љубав види и у томе што је цио свој живот помагао родбину из херцеговине. Алекса је био добар и дружељубив човјек, уживао је да угости пријатеље посебно за своју крну славу, која је била посебан догађај у породици Рашовић. Алекса је после кћерке Јелене која

се родила у Њемачкој добио и кћерку Наду. Јелена се удала за господина Александра Момчиловића а они касније изродили дијецу: Стефана, Лазара и Наташу. Алексина кћерка Јелена Момчиловић је иначе редован члан пјевнице нашег храма. Доживио је да буде присутан на дипломирању његових унучади и да буде у сватовима своје унукe Наташе. Мучио се скоро 10. година са најтежом болешћу. У болести је имао своје успоне и падове. Последњих година је имао и учестале болове али никада се није жалио. Свештеник га је на самрти, као и приличи, причестио 3. априла у болници. Два дана касније Алекса је испустио своју племениту душу окружен најмилијима.

одрастао у Сарајеву гдје је завршио и школу. Убрзо се оженио са супругом Радмилом и отпутовао у Њемачку на специјализацију. У Аустралији је дуго

У име наше Цркве и у своје лично име желим да још једном изјавим породици упокојенога наше искрено саучешће. Ми ћемо наставити да се молимо за нашег брата Алексу и у нашем хаму а и у приватним молитвама. Бог душу да му прости!

Ἡ ἈΝΑΤΑΞΙΣ

ΙϞ

ΧϞ

Ω
Ο
Η

